

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto prošireno vijeće)

22. studenoga 2018.*

„Javna služba – Dužnosnici – Postupak zapošljavanja – Obavijest o slobodnom radnom mjestu – Izmiritelj u Komisiji – Nadležno tijelo za imenovanje – Delegacija nadležnosti – Postupak – Savjetovanje s Odborom osoblja – Odgovornost”

U predmetu T-688/16,

Mercedes Janssen-Cases, dužnosnica Europske komisije, sa stalnom adresom u Bruxellesu (Belgija), koju su u početku zastupali J.-N. Louis i N. de Montigny, a zatim J.-N. Louis, odvjetnici,

tužiteljica,

protiv

Europske komisije, koju su u početku zastupali C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, a zatim G. Berscheid i L. Radu Bouyon, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva na temelju članka 270. UFEU-a kojim se, s jedne strane, traži poništenje Komisijine odluke od 15. lipnja 2016. kojom je W imenovan za izmiritelja u Komisiji i dopisa od 16. lipnja 2016. kojom je Komisija obavijestila tužiteljicu o ishodu postupka odabira i, s druge strane, naknada štete koju je tužiteljica navodno pretrpjela,

OPĆI SUD (peto prošireno vijeće),

u sastavu: M. van der Woude, predsjednik, D. Gratsias (izvjestitelj), I. Labucka, A. Dittrich i I. Ulloa Rubio, suci,

tajnik: M. Marescaux, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 11. srpnja 2018.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Komisija Europskih zajednica 1977. odlučila je osnovati službu za mirenje. Zadaća te službe je ponuditi nebirokratski način rješavanja problema koji nastaju u radnom okruženju kako bi se ograničilo, koliko god je to moguće, pokretanje pretdsudskih i sudskih postupaka. Učinkovito ostvarenje te zadaće navelo je Komisiju da „formalizira” djelovanje predmetne službe. Komisija je stoga donijela Odluku C(2002) 601 od 4. ožujka 2002. o jačanju službe za mirenje (u daljnjem tekstu: Odluka o jačanju službe za mirenje). U skladu s člankom 6. stavkom 3. te odluke „predsjednik Komisije imenuje izmiritelja na osnovi prijedloga glavnog direktora Glavne uprave za osoblje i upravu nakon savjetovanja s Odborom osoblja”.
- 2 Odlukom predsjednika Komisije od 8. ožujka 2012. tužiteljica Mercedes Janssen-Cases imenovana je na funkciju zamjenice izmiritelja u službi za mirenje osnovanoj pri glavnom tajništvu Komisije.
- 3 Osim kao zamjenica izmiritelja tužiteljica je radila kao vršitelj dužnosti izmiritelja od 28. veljače 2013., a zatim je, na temelju odluke od 16. prosinca 2013., privremeno raspoređena na posao izmiritelja u smislu članka 7. stavka 2. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju) s retroaktivnim učinkom od 1. ožujka 2013.
- 4 Odlukom Komisije od 16. listopada 2013. funkcija glavnog savjetnika „izmiritelja” postala je funkcija načelnika odjela u razredu AD 13/AD 14.
- 5 Komisija je 10. veljače 2014. objavila obavijest o slobodnom radnom mjestu COM/2014/366 za posao izmiritelja/načelnika odjela u službi za mirenje (razred AD 13/AD 14). Tužiteljica je podnijela svoju kandidaturu za predmetno radno mjesto 27. veljače 2014.
- 6 Dopisom od 7. svibnja 2014. upućenim glavnoj direktorici Glavne uprave (GU) za ljudske resurse i sigurnost Komisije, središnji odbor osoblja Komisije zatražio je da mu se proslijede životopisi odabranih kandidata, kao i tablica za ocjenjivanje koju je koristio Odbor za odabir. Središnji odbor osoblja zatražio je te elemente kako bi objavio obavijest predviđenu člankom 6. stavkom 3. Odluke o jačanju službe za mirenje u prvoj fazi postupka odabira.
- 7 Dopisom od 20. lipnja 2014. središnji odbor osoblja zatražio je od predsjednika Komisije da ne odobri prijedlog imenovanja na radno mjesto izmiritelja koji je uputila glavna direktorica GU-a za ljudske resurse i sigurnost Komisije tako dugo dok on ne bude u mogućnosti dati svoje mišljenje jer mu zatraženi elementi nisu dostavljeni.
- 8 Dopisom od 17. listopada 2014. upućenim glavnoj direktorici GU-a za ljudske resurse i sigurnost središnji odbor osoblja dao je negativno mišljenje u pogledu kandidata kojeg je ona predložila.
- 9 Dopisom od 22. srpnja 2015. GU za ljudske resurse i sigurnost obavijestio je tužiteljicu o odluci predsjednika Komisije o okončanju postupka odabira bez imenovanja na radno mjesto izmiritelja.
- 10 Komisija je 16. rujna 2015. odlučila podignuti funkciju izmiritelja u rang glavnog savjetnika (razred AD 14/AD 15) kao i odobriti i objaviti obavijest o slobodnom radnom mjestu za navedeno mjesto u skladu s člankom 29. stavkom 1. točkom (a) podtočkama i. i iii. Pravilnika o osoblju. U skladu s tom odlukom, odluka o popunjavanju tog radnog mjesta donijet će se na temelju članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje. Komisija je 7. listopada 2015. objavila obavijest o slobodnom radnom mjestu COM/2015/1801 za radno mjesto glavnog savjetnika u razredu AD 14/AD 15 radi

popunjavanja radnog mjesta izmiritelja. U navedenoj je obavijesti bilo pojašnjeno da predsjednik Komisije imenuje izmiritelja na osnovi prijedloga glavnog direktora GU-a za ljudske resurse i sigurnost nakon savjetovanja sa središnjim odborom osoblja.

- 11 Tužiteljica je podnijela svoju kandidaturu za radno mjesto izmiritelja 16. listopada 2015. i našla se među trima kandidatima koji su bili odabrani za sudjelovanje na predviđenim ispitima i intervjuima pred Odborom za predodabir, kao i pred savjetodavnim odborom za imenovanja. Smatrajući da je W, koji je tada bio načelnik liječničke službe u GU-u za ljudske resurse i sigurnost, jedini kandidat koji objedinjuje tražene kvalifikacije, savjetodavni odbor za imenovanja 25. veljače 2016. dao je pozitivno mišljenje o njegovu imenovanju na radno mjesto izmiritelja.
- 12 Dopisom od 13. svibnja 2016. upućenim K. Georgievoj, zamjenici predsjednika Komisije koja je, među ostalim, zadužena i za osoblje, središnji odbor osoblja odgovorio je na zahtjev za davanje mišljenja o imenovanju W-a na radno mjesto izmiritelja koji je glavna direktorica GU-a za ljudske resurse i sigurnost Komisije podnijela 20. travnja 2016. U tom je pogledu središnji odbor osoblja izrazio žaljenje zbog činjenice da se zahtjev za donošenje mišljenja odnosi samo na predloženog kandidata s obzirom na to da nije raspolagao elementima koji se odnose na neuspješne kandidate te stoga nije mogao dati korisno mišljenje.
- 13 Odlukom od 15. lipnja 2016. Komisija je imenovala W-a na radno mjesto izmiritelja i dopisom od 16. lipnja 2016. obavijestila tužiteljicu o ishodu postupka odabira (u daljnjem tekstu, zajedno: pobijane odluke).
- 14 Tužiteljica je 15. rujna 2016. podnijela žalbu protiv pobijanih odluka na temelju članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju. Komisija je odlukom od 5. siječnja 2017. odbila navedenu žalbu.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 15 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 28. rujna 2016. u skladu s člankom 91. stavkom 4. Pravilnika o osoblju, tužiteljica je pokrenula ovaj postupak.
- 16 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda istog dana tužiteljica je podnijela zahtjev za suspenziju primjene odluke o imenovanju W-a na radno mjesto izmiritelja.
- 17 Primjenom članka 91. stavka 4. Pravilnika o osoblju postupak je suspendiran 7. listopada 2016. do donošenja izričite ili implicitne odluke o odbijanju žalbe koju je tužiteljica podnijela 15. rujna 2016. Postupak je nastavljen 17. siječnja 2017. nakon izričitog odbijanja navedene žalbe.
- 18 Rješenjem od 17. veljače 2017., Janssen-Cases/Komisija, (T-688/16 R, neobjavljeno, EU:T:2017:107), predsjednik Općeg suda odbio je zahtjev za suspenziju primjene odluke o imenovanju W-a na radno mjesto izmiritelja.
- 19 Na prijedlog petog vijeća Opći je sud odlučio, primjenom članka 28. svojeg Poslovnika, uputiti predmet proširenom sastavu suda.
- 20 Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:
 - poništi pobijane odluke;
 - naloži Komisiji plaćanje iznosa od 100 000 eura na ime naknade pretrpljene imovinske i neimovinske štete;
 - naloži Komisiji snošenje troškova.

21 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

- odbije tužbu;
- naloži tužiteljici snošenje troškova.

Pravo

Zahtjev za poništenje pobijanih odluka

Dopuštenost

- 22 U skladu sa smjernicama upućenima Komisijinim službama u pogledu imenovanja višeg rukovodećeg osoblja iz listopada 2008., samo je obavijest upućena neuspješnim kandidatima akt koji negativno utječe. Međutim, valja utvrditi da, iako tu obavijest treba smatrati formalnim odbijanjem predmetne kandidature od kojeg teče rok za podnošenje žalbe u smislu članka 90. Pravilnika o osoblju, i akt kojim se okončava postupak odabira izborom kandidata, koji je jedini akt predviđen u spornoj obavijesti o slobodnom radnom mjestu, ipak proizvodi pravne učinke čija je nužna posljedica prethodno navedeno formalno odbijanje (vidjeti, u tom smislu, presudu od 30. lipnja 1983., Schloh/Vijeće, 85/82, EU:C:1983:179, t. 40.).
- 23 Iz toga slijedi da je zahtjev za poništenje koji tužiteljica podnosi u okviru svoje tužbe u cijelosti dopušten.

Meritum

- 24 U prilog svojoj tužbi tužiteljica iznosi četiri tužbena razloga, koji se temelje na:
- povredi članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje;
 - povredi članka 27. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
 - zlouporabi ovlasti i postupka;
 - očitoj pogrešci u ocjeni, povredi načela dobrog financijskog upravljanja, dobre uprave, zaštite legitimnih očekivanja i proporcionalnosti, kao i politike jednakih mogućnosti.
- 25 Argumentacija koju tužiteljica navodi u okviru prvog tužbenog razloga sadržava dva dijela. U prvom dijelu tužiteljica ističe da Kolegij povjerenika nije bio nadležan za donošenje odluke o imenovanju W-a na radno mjesto izmiritelja s obzirom na to da tu odluku na temelju članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje donosi predsjednik Komisije. Drugi dio temelji se na povredi te odredbe zbog nepravilnog savjetovanja s Odborom osoblja.
- 26 Točnije, u okviru prvog dijela prvog tužbenog razloga tužiteljica na temelju članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje ističe da je imenovanje izmiritelja Komisije u nadležnosti njezina predsjednika, koji je, u skladu s člankom 2. stavkom 1. Pravilnika o osoblju, određen kao tijelo za imenovanje u tom posebnom području. Ta je nadležnost predsjednika Komisije navedena u obavijesti o slobodnom radnom mjestu na temelju koje je proveden sporni postupak odabira. Međutim, u ovom je slučaju Komisija, odnosno tijelo koje za to nije nadležno, donijelo pobijane odluke, a da mu prethodno nije dodijeljena odgovarajuća ovlast.

- 27 U okviru drugog dijela tužiteljica ističe da savjetovanje sa središnjim odborom osoblja, predviđeno člankom 6. stavkom 3. Odluke o jačanju službe za mirenje, nije bilo pravilno zbog toga što mu nisu dostavljene sve prvotno odabrane kandidature. Naime, svrha predmetnog savjetovanja je podnošenje jasnog stajališta o zaslugama, sposobnostima i profilu različitih kandidata glavnom direktoru GU-a za ljudske resurse i sigurnost. Međutim, davanje mišljenja o jedinom predloženom kandidatu predsjedniku Komisije lišilo bi to savjetovanje njegova korisnog učinka i pretvorilo ga u običnu potvrdu prijedloga glavnog direktora GU-a za ljudske resurse i sigurnost, što središnji odbor osoblja nikada ne bi prihvatio.
- 28 Što se tiče prigovora koji se temelji na nenadležnosti autora pobijanih odluka, Komisija ističe da je delegirala ovlast imenovanja izmiritelja svojem predsjedniku na temelju članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje. Međutim, ništa se ne protivi tomu da Komisija sama vrši tu ovlast u određenom slučaju kada, kao u ovoj situaciji, preuzima ulogu tijela za imenovanje zbog razreda kojemu pripada slobodno radno mjesto, u skladu s njezinom Odlukom C(2013) 3288 *final* od 4. lipnja 2013. o izvršavanju ovlasti koje su Pravilnikom o osoblju dodijeljene tijelu za imenovanje i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika (CEOS) Tijelu nadležnom za sklapanje ugovora o radu (TNSUR). Ta je odluka sadržavala implicitnu i preciznu izmjenu Odluke o jačanju službe za mirenje. U svakom slučaju, tužiteljica nije dokazala da je pretrpjela štetu zbog donošenja pobijanih odluka koje je donio Kolegij povjerenika. Osim toga, člankom 6. stavkom 3. Odluke o jačanju službe za mirenje Komisiji nije propisano savjetovanje sa središnjim odborom osoblja o svim prvotno odabranim kandidaturama. Nasuprot tomu, iz te odredbe proizlazi da je savjetovanje sa središnjim odborom osoblja obvezno samo u pogledu prijedloga koji glavni direktor GU-a za ljudske resurse i sigurnost podnosi predsjedniku Komisije, što, čini se, prihvaća i sâm navedeni odbor.
- 29 Kad je riječ o prvom dijelu, iz članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje proizlazi da predsjednik Komisije imenuje izmiritelja. Predmetnu odredbu stoga treba smatrati aktom na temelju kojega je Komisija odredila da je tijelo za imenovanje nadležno u smislu članka 2. stavka 1. Pravilnika o osoblju.
- 30 U tom pogledu, valja utvrditi da se ne može prihvatiti Komisijin argument prema kojemu je ona, na temelju članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje, „delegirala” ovlast imenovanja izmiritelja svojem predsjedniku i da na temelju te činjenice i sama može izvršavati navedenu ovlast kada to smatra korisnim.
- 31 Naime, delegacija nadležnosti je akt kojim se tijelo koje delegira nadležnost lišava delegirane nadležnosti u korist tijela na koje se nadležnost delegira (vidjeti, u tom smislu, presudu od 13. lipnja 1958., Meroni/Visoko tijelo, 10/56, EU:C:1958:8, str. 77. i 78.). Delegacija nadležnosti stoga dovodi do prijenosa ovlasti, kojim se tijelu koje delegira nadležnost zabranjuje pozivanje na prenesenu nadležnost, jer će u suprotnom njegova odluka biti zahvaćena nedostatkom koji se tiče nenadležnosti. Tijelo koje delegira nadležnost ne može ponovno izvršavati nadležnost, osim ako prethodno ne donese akt na temelju kojega bi vratilo delegiranu nadležnost. Naime, na jednak način kao što je za delegaciju nadležnosti potrebno donijeti izričit akt kojim se prenosi predmetna ovlast (presuda od 13. lipnja 1958., Meroni/Visoko tijelo, 9/56, EU:C:1958:7, str. 42.), načelo pravne sigurnosti na kojemu se temelji formalnost radnji delegacije nadležnosti određuje da se ta delegacija povlači donošenjem izričitog akta.
- 32 Tako, pod pretpostavkom da sustav određivanja nadležnog tijela za imenovanje predviđen člankom 2. stavkom 1. Pravilnika o osoblju treba kvalificirati kao delegaciju nadležnosti ili poistovjetiti s takvom delegacijom, Komisija nepoštovanjem učinka lišavanja do kojeg dovodi takva „delegacija” prisvaja nadležnost kako bi sama, umjesto svojeg predsjednika, izvršavala ovlast imenovanja izmiritelja kada to ocijeni korisnim.

- 33 Međutim treba istaknuti da je u skladu s Odlukom C(2013) 3288 *final*, navedenom u točki 28. ove presude i donesenom na temelju članka 2. stavka 1. Pravilnika o osoblju, Kolegij povjerenika tijelo nadležno za imenovanje glavnog savjetnika primjenom članka 29. stavka 1. točke (a) podtočaka i. i iii. Pravilnika o osoblju.
- 34 Međutim, kao što je navedeno u točki 10. ove presude, odlukom od 16. rujna 2015. Komisija je odlučila unaprijediti funkciju izmiritelja na razinu glavnog savjetnika (razred AD 14/AD 15).
- 35 S obzirom na taj razvoj događaja do kojeg je došlo nakon donošenja Odluke o jačanju službe za mirenje, tijelo koje je nadležno za imenovanje izmiritelja Komisije je Kolegij povjerenika. U tom kontekstu, pozivanje u odluci od 16. rujna 2015. na članak 6. stavak 3. Odluke o jačanju službe za mirenje ne smije se tumačiti na način da se odnosi na tijelo koje je nadležno za imenovanje izmiritelja, nego tako da se odnosi na formalnosti koje to tijelo, odnosno Komisija, mora poštovati u okviru postupka imenovanja izmiritelja, osobito što se tiče savjetovanja s Odborom osoblja. Na jednak način valja tumačiti pozivanje u tom smislu u obavijesti o slobodnom radnom mjestu.
- 36 Posljedično, Komisija je bila tijelo za imenovanje nadležno za donošenje odluke od 15. lipnja 2016. o imenovanju W-a na radno mjesto izmiritelja s obzirom na to da je ta odluka osim toga donesena na prijedlog njezina predsjednika, kao što to proizlazi iz zapisnika 2173. sastanka Komisije. Iz toga slijedi da prvi dio prvog tužbenog razloga treba odbiti.
- 37 Kad je riječ o drugom dijelu prvog tužbenog razloga, valja podsjetiti da, u skladu s člankom 6. stavkom 3. Odluke o jačanju službe za mirenje, tijelo koje donosi odluke imenuje izmiritelja „nakon savjetovanja s Odborom osoblja”.
- 38 U tom pogledu, kao što je to navedeno u točkama 35. i 36. ove presude, iako je Komisija bila tijelo nadležno za donošenje odluke o imenovanju W-a na radno mjesto izmiritelja, ostali postupovni zahtjevi iz članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje i dalje su se primjenjivali. Komisija uostalom ne osporava obvezu tijela nadležnog za donošenje odluka da se savjetuje s Odborom osoblja na temelju potonje odredbe.
- 39 Kao što to ističe sama Komisija, članak 6. stavak 3. Odluke o jačanju službe za mirenje treba tumačiti na način da se njome određuje da se tijelo nadležno za donošenje konačne odluke kojom se postupak okončava treba savjetovati s Odborom osoblja. Osim toga, iako se to savjetovanje sastoji samo od prava na saslušanje, a da se pritom Odboru osoblja ne daje pravo suodlučivanja s tijelom koje donosi odluke, to savjetovanje mora biti takvo da može utjecati na sadržaj donesenog akta (vidjeti, u tom smislu, presudu od 6. ožujka 2001., *Dunnett i dr./EIB*, T-192/99, EU:T:2001:72, t. 89. i 90.) s obzirom na to da donošenje potonjeg podrazumijeva široku marginu prosudbe (presuda od 12. veljače 1987., *Bonino/Komisija*, 233/85, EU:C:1987:82, t. 5.).
- 40 U tom kontekstu, učinkovitost predmetnog savjetovanja može se jamčiti samo ako je njegov predmet istovjetan predmetu ocjene tijela koje će donijeti konačnu odluku. Stoga se savjetovanje s Odborom osoblja mora odnositi na iste kandidate kao što su oni u pogledu kojih predmetno tijelo donosi svoju ocjenu. Naime, to savjetovanje ne bi bilo učinkovito ako bi se od Odbora osoblja tražilo da donese svoje mišljenje samo o jednom kandidatu, dok je zadaća tijela nadležnog za donošenje odluke da ocijeni više kandidata prije donošenja odluke o tome koga će odabrati.
- 41 U ovom slučaju, kao prvo, iz mišljenja savjetodavnog odbora za imenovanja od 25. veljače 2016. proizlazi da je ispitao tri kandidature i odlučio da će predložiti W-a za sporno radno mjesto (vidjeti točku 11. ove presude). U njemu također stoji da je navedeni odbor Kolegiju povjerenika prosljedio obrasce za ocjenjivanje kao i životopise trojice kandidata.

- 42 Kao drugo, valja podsjetiti da tijelu za imenovanje, koje donosi konačnu odluku o imenovanju, mora biti omogućeno da se upozna s podacima koji su, u svakoj fazi postupka odabira, na različitim razinama savjetovanja, kao što je savjetodavni odbor za imenovanja, doveli do usvajanja mišljenja koja su mu podnesena i da te podatke samo ocjenjuje (vidjeti, u tom smislu, presudu od 15. listopada 2014., Revizorski sud/BF, T-663/13 P, EU:T:2014:883, t. 25.).
- 43 U tom okviru, u zapisniku s 2173. sastanka Komisije, na kojemu je donesena odluka od 15. lipnja 2016. o imenovanju W-a u skladu s mišljenjem savjetodavnog odbora za imenovanja od 25. veljače 2016., navodi se da su Kolegiju povjerenika podneseni spisi trojice kandidata koje je potonji razmatrao za sporno radno mjesto. Prema istom zapisniku, Komisija je osobito vodila računa o mišljenju savjetodavnog odbora za imenovanja od 25. veljače 2016. te je uspoređivala zasluge kandidata s obzirom na obilježja radnog mjesta. U tom pogledu, u predmetnom zapisniku navodi se da je Komisija razmatrala njihovu sposobnost, učinkovitost i njihovo ponašanje u službi te je odabrala W-a za to radno mjesto.
- 44 Međutim, kao treće, iz dopisa od 13. svibnja 2016., koji je središnji odbor osoblja uputio potpredsjednici Komisije, koja je, među ostalim, zadužena za osoblje, proizlazi da je navedeni odbor primio zahtjev za davanje mišljenja od glavne direktorice GU-a za ljudske resurse i sigurnost 20. travnja 2016., odnosno nakon što je savjetodavni odbor za imenovanja podnio prijedlog Kolegiju povjerenika te da se taj zahtjev za donošenje mišljenja odnosio samo na kandidata čije je imenovanje predloženo Kolegiju povjerenika, a ne na tri kandidature prosljeđene tom kolegiju.
- 45 Komisija ne osporava činjenicu da su središnjem odboru osoblja radi dobivanja njegova mišljenja podneseni samo podaci koji se odnose na W-ovu kandidaturu. Posljedično, Kolegij povjerenika izvršavao je svoju marginu prosudbe u pogledu predmeta koji se ne podudara s predmetom koji je određen za savjetovanje sa središnjim odborom osoblja (vidjeti točku 12. ove presude).
- 46 U tim okolnostima valja utvrditi da nisu poštovani minimalni zahtjevi kojima se jamči koristan učinak savjetovanja s Odborom osoblja i kojima je propisano da on može sastaviti mišljenje o kandidatima koje će tijelo koje donosi odluke ocijeniti u svrhu donošenja konačne odluke.
- 47 Iz toga slijedi da je, kao što to ističe tužiteljica u okviru drugog dijela prvog tužbenog razloga, odluka od 15. lipnja 2016. o imenovanju W-a na radno mjesto Komisijina izmiritelja donesena povredom članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje što se tiče savjetovanja s Odborom osoblja te da je stoga treba poništiti a da pritom ne treba ispitivati druge tužbene razloge istaknute u prilog tužbi.
- 48 Budući da se dopis od 16. lipnja 2016. kojim je tužiteljica obaviještena o okončanju postupka i o za nju negativnom ishodu, koji se također pobijalo (vidjeti točke 13. i 22. ove presude), izričito temelji na odabiru drugog kandidata te da odluka o predmetnom odabiru sadržava povredu članka 6. stavka 3. Odluke o jačanju službe za mirenje koja dovodi do njezina poništenja, također treba poništiti i taj dopis.

Zahtjev za naknadu štete

- 49 Tužiteljica ističe da, s obzirom na broj predmeta koje je rješavala kao zamjenica izmiritelja, vršiteljica dužnosti izmiritelja ili privremeni izmiritelj, pobijane odluke štete njezinu ugledu kao i njezinu profesionalnoj vjerodostojnosti. Osim toga, one je lišavaju mogućnosti napredovanja u razred AD14. Štoviše, s obzirom na činjenicu da je tijekom više od tri godine izvršavala navedene funkcije u uvjetima zabrinutosti i nesigurnosti, smatra da je naknada štete u visini od 100 000 eura primjerena za naknadu neimovinske i imovinske štete koju se može pripisati postupanju Komisije.

- 50 Komisija, s druge strane, ustraje u tome da su sve njezine radnje zakonite, iako u prilog spornom zahtjevu za naknadu štete koji je usko povezan sa zahtjevom za poništenje pobijanih odluka nije istaknuta nikakva nezakonitost.
- 51 U sporovima koji proizlaze iz odnosa između institucija i njihovih dužnosnika, pravo na naknadu štete priznaje se ako su kumulativno ispunjene tri pretpostavke, to jest nezakonitost u postupanju institucija, činjenica da je šteta stvarno nastupila i postojanje uzročne veze između postupanja i nastale štete (presuda od 12. srpnja 2011., Komisija/Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, t. 42.).
- 52 Kao prvo, tužiteljica ističe postojanje uzročne veze između pobijanih odluka i navodne neimovinske štete nastale zbog dojma, koji stvaraju navedene odluke, da je odabrani kandidat kvalificiraniji od nje.
- 53 Međutim, okolnost da je odabran drugi kandidat za radno mjesto poput onoga o kojemu je riječ sama po sebi nije takva da nanosi štetu kandidatima koji naposljetku nisu odabrani. Naime, iako taj odabir podrazumijeva da se drugog kandidata tom prilikom smatralo prikladnijim, ta činjenica ni na koji način ne podrazumijeva negativnu ocjenu zasluga drugih kandidata, tim više što su oni upisani na popis koji je razmatrao savjetodavni odbor za imenovanja, kao što je to slučaj s tužiteljicom.
- 54 U svakom slučaju, iako je točno da je tužiteljica u prilog svojoj tužbi istaknula tužbeni razlog, u ovom slučaju četvrti, koji se odnosi na ocjenu njezinih zasluga u usporedbi s W-ovima, odluka od 15. lipnja 2016. o njegovu imenovanju na mjesto izmiritelja ipak se poništava ovom presudom na temelju razloga koji je tužiteljica istaknula u okviru prvog tužbenog razloga. U tom kontekstu, akt koji sadržava zaključak o komparativnom ocjenjivanju zasluga koje je u ovom slučaju provedeno proglašava se ništavim u skladu s člankom 264. prvim stavkom UFEU-a i Komisija je sada dužna poduzeti potrebne mjere kako bi postupila sukladno ovoj presudi u skladu s člankom 266. UFEU-a.
- 55 Iz toga slijedi da, prema trenutnom stanju, navodna neimovinska šteta na koju se tužiteljica poziva u svakom slučaju nije izvjesna.
- 56 Kao drugo, tužiteljica ističe da ju je odbijanje njezine kandidature nezakonito lišilo mogućnosti napredovanja u razred AD 14.
- 57 Međutim, u tom pogledu valja istaknuti da se ničime ne jamči da bi, da nije bilo utvrđene nezakonitosti, tužiteljica bila odabrana na sporno radno mjesto ni da bi nakon toga napredovala u razred AD 14. Taj vid štete u svakom slučaju nije u izravnoj uzročnoj vezi s utvrđenom nezakonitosti.
- 58 Osim toga, budući da se predmetne tvrdnje mogu shvatiti na način da se odnose na naknadu štete koja proizlazi iz Komisijina postupanja prije objave obavijesti o slobodnom radnom mjestu COM/2015/1801, a ne iz pobijanih odluka, valja istaknuti da su te tvrdnje nedopuštene zbog neiscrpljivanja prethodnog postupka. Kad joj je o tome postavljeno pitanje na raspravi, tužiteljica je navela da je to postupanje usko povezano s pobijanim odlukama. Međutim, valja utvrditi da se predmetno postupanje po svojoj naravi razlikuje od odabira na temelju odluke od 15. lipnja 2016. o imenovanju W-a na radno mjesto izmiritelja. Posljedično, točke 192. do 194. tužiteljicine žalbe u kojima je riječ o tom postupanju treba analizirati kao zahtjev u smislu članka 90. Pravilnika o osoblju. Međutim, protiv tog zahtjeva odbijenog odlukom od 5. siječnja 2017. (vidjeti točku 14. ove presude) nije podnesena žalba.
- 59 U svakom slučaju, u skladu s člankom 7. stavkom 2. Pravilnika o osoblju, privremena preraspodjela je doduše ograničena na jednu godinu, osim u slučaju zamjene dužnosnika koji je u interesu službe upućen na drugo radno mjesto, pozvan na služenje vojnog roka ili je odsutan zbog dugotrajnog bolovanja. Također je točno da je tužiteljica privremeno obnašala dužnost izmiritelja od 1. ožujka 2013. do 1. listopada 2016., a da pritom razlozi privremene preraspodjele nisu među onima kojima bi se moglo opravdati njezino produljenje nakon jedne godine.

- 60 Međutim, iz članka 7. stavka 2. Pravilnika o osoblju proizlazi da od početka četvrtog mjeseca privremene preraspodjele dužnosnik ima pravo na razlikovnu naknadu, što isključuje svaku uzročnu vezu s imovinskom štetom.
- 61 Napokon, kad je riječ o neimovinskoj šteti zbog nesigurnosti u kojoj se našla tužiteljica, valja istaknuti da je postupak odabira pokrenut na temelju obavijesti o slobodnom radnom mjestu COM/2014/366 okončan bez odabira kandidata, što je odgovaralo tužiteljici, koja nije bila kandidat predložen tom prigodom i koja je stoga mogla nastaviti obnašati svoju funkciju privremenog izmiritelja. Konačno, činjenica da je tužiteljica obnašala svoje funkcije kad je postupak pokrenut na temelju obavijesti o slobodnom radnom mjestu COM/2015/1801 bio u tijeku svojstvena je svakoj situaciji u kojoj se odvija natječaj u svrhu popunjavanja radnog mjesta. Takvoj je situaciji također svojstvena nesigurnost koja tim natječajnim postupkom nastaje za sve kandidate koji u njemu sudjeluju.
- 62 U tom kontekstu, činjenica da tužiteljčini kolege nisu shvatili razloge zbog kojih Komisija nije pravodobno provela postupke popunjavanja radnog mjesta izmiritelja nije, pod pretpostavkom da je dokazana, takva da nanosi štetu tužiteljčinu ugledu.
- 63 Iz toga slijedi da zahtjev za naknadu štete treba odbiti.

Troškovi

- 64 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da Komisija nije uspjela u većini svojih zahtjeva, valja joj naložiti snošenje troškova, uključujući troškove nastale u postupku privremene pravne zaštite, sukladno tužiteljčinu zahtjevu.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (peto prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Poništavaju se odluka Europske komisije od 15. lipnja 2016. o imenovanju W-a za izmiritelja Komisije i dopis od 16. lipnja 2016. kojom je Komisija obavijestila Mercedes Janssen-Cases o ishodu postupka odabira za to radno mjesto.**
- 2. U preostalom dijelu tužba se odbija.**
- 3. Komisiji se nalaže snošenje troškova, uključujući troškove nastale u postupku privremene pravne zaštite.**

Van der Woude

Gratsias

Labucka

Dittrich

Ulloa Rubio

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 22. studenoga 2018.

Potpisi